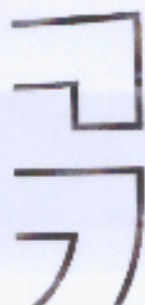

**Situații financiare
ale C.A. „Garanție” S.A.
la situația din 30 iunie 2019**

**întocmite în conformitate cu Standardele Internaționale de
Raportare Financiară**

Situații financiare
ale C.A. „Garanție” S.A.
la situația din 30 iunie 2019
întocmite în conformitate cu Standardele Internaționale de
Raportare Financiară

05 iulie 2019

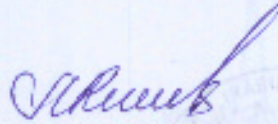
Situația poziției financiare

	Notă	30.06.2018	31.12.2018
Active			
Numerar și echivalente de numerar	6	1 841 783	1 637 152
Depozite bancare	7	3 547 986	4 835 703
Creanțe din asigurări	8	19 076 379	18 302 059
Active de reasigurare	9	3 403 417	3 038 581
Stocuri	10	11 783	7 361
Imobilizări necorporale	11	9 523	15 518
Imobilizări corporale	12	833 721	270 788
Proprietate investițională	13	29 258 400	32 379 600
Alte creanțe	14	21 425 020	19 199 488
Alte active		51 555	24 184
Total active		79 459 567	79 710 434
Capital propriu			
Capital social emis		19 800 000	19 800 000
Capital de rezervă		812 468	750 000
Profit nerepartizat		21 291 450	22 695 307
Rezerve		10 655 894	10 655 894
Total capital propriu		52 559 812	53 901 201
Datoriile			
Datoriile privind retribuirea muncii și taxele aferente		499 843	387 136
Datoriile asociate contractelor de asigurare		1 192 910	1 043 505
Datoriile pe termen scurt privind riscurile transferate în reasigurare		2 323 066	1 502 405
Rezerve de asigurare, inclusiv:			
- Rezerva primei necăștigate		14 179 251	12 375 799
- Rezerva riscurilor neexpirate		212 402	281 048
- Rezerva daunelor declarate dar nesoluționate		4 021 551	4 356 703
- Rezerva daunelor întâmplare dar nedeclarate		2 880 331	2 240 759
Datoriile privind impozitul pe profit amânat		1 123 708	1 123 708
Provizioane aferente cheltuielilor preliminare		307 228	2 028 983
Datoriile privind impozitul pe profit curent		-	28 142
Datoriile și avansuri privind facturile comerciale		149 402	355 587
Alte datoriile pe termen scurt		10 063	85 458
Total datoriile		26 899 755	25 809 233
Total capital propriu și datoriile		79 459 567	79 710 434

Notele atașate din paginile 7 – 26 sunt parte integrantă a acestor situații financiare.

Situațiile financiare au fost autorizate de către:

Mariana LUCA,
 Contabil șef interimar

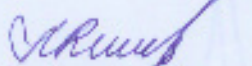
Situația de profit sau pierdere

	Notă	30.06.2019	30.06.2018
Venituri nete din primele de asigurare			
Venituri brute din primele de asigurare		14 466 990	15 224 912
Cheltuieli din contracte de asigurare anulate		(89 682)	(96 290)
Prime de asigurare cedate reasuratorilor		(3 989 334)	(3 541 430)
Modificarea rezervei pentru prime necăștigate		(1 803 452)	(1 712 192)
Cota reasuratorului în modificarea rezervei pentru prime necăștigate		875 768	(524 485)
		9 460 290	9 350 515
Cheltuieli nete cu despăgubirile			
Cheltuieli cu cereri de despăgubire și pierderile din asigurări		(4 213 453)	(4 534 361)
Cheltuieli cu cereri de despăgubire și pierderile din asigurări recuperate de la reasuratori		19 726	988 750
Sume câștigate în regres		406 835	894 875
		(3 786 892)	(2 650 736)
Modificarea netă a rezervelor daunelor din asigurări			
Modificarea rezervelor daunelor din asigurări		(235 774)	1 271 429
Cota reasuratorului în modificarea rezervelor daunelor		(510 932)	(249 640)
		(746 706)	1 021 789
Cheltuieli privind comisioanele		(1 737 191)	(3 359 669)
Alte venituri/cheltuieli de asigurare, net		11 929	129 341
Cheltuieli generale și administrative		(4 470 467)	(4 113 567)
Alte venituri operaționale		1 824 177	(348 911)
Venituri (pierderi) din activitatea de investiții, net		440 587	344 089
Venituri (pierderi) din activitatea financiară, net		784 084	(231 122)
Profit / (pierdere) înainte de impozitare		1 779 811	141 729
(Cheltuială) / venit cu impozitul pe profit			
Profitul / (pierdere) anului		1 779 811	141 729
Reevaluarea mijloacelor fixe		(3 121 200)	
Impozitul amânat aferent reevaluării mijloacelor fixe			
Rezultatul global total aferent anului		(1 341 389)	141 729

Notele atașate din paginile 7 – 26 sunt parte integrantă a acestor situații financiare.

Situațiile financiare au fost autorizate de către:

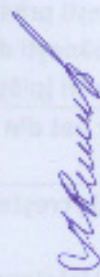

Mariana LUCA,
 Contabil șef interimar

Situația modificărilor capitalurilor proprii

	Capital social	Capital de rezervă	Rezerve de reevaluare	Profit nedistribuit	Total capital
Sold la 1 Ianuarie 2019	19 800 000	750 000	10 655 894	22 695 307	53 901 201
Rezultatul global aferent anului					
Profitul net al anului	-	-	-	(1 341 389)	(1 341 389)
Reevaluarea imobilizărilor corporale	-	-	-	-	-
Corectarea erorilor anilor precedenți	-	-	-	-	-
Impozitul amânat pe reevaluarea imobilizărilor corporale	-	-	-	-	-
Tranzacții cu acționarii, înregistrate direct în capitalurile proprii					
	-	62 468	-	(62 468)	-
Sold la 30 iunie 2019	19 800 000	812 468	10 655 894	21 291 450	52 559 812
Sold la 1 Ianuarie 2018	19 800 000	750 000	10 655 894	21 679 553	52 885 447
Rezultatul global aferent anului					
Profitul net al anului	-	-	-	1 249 367	1 249 367
Reevaluarea imobilizărilor corporale	-	-	-	-	-
Corectarea erorilor anilor precedenți	-	-	-	(233 613)	(233 613)
Impozitul amânat pe reevaluarea imobilizărilor corporale	-	-	-	-	-
Tranzacții cu acționarii, înregistrate direct în capitalurile proprii					
	-	-	-	-	-
Sold la 31 decembrie 2018	19 800 000	750 000	10 655 894	22 695 307	53 901 201

Mariana LUCA,
 Contabil șef interimar

Situația fluxurilor de trezorerie

	Notă	30.06.2019	30.06.2018
Fluxurile de numerar din activități de exploatare			
Încasări bănești din asigurări și reasigurări		14 987 719	16 154 283
Plăți bănești asiguraților (persoane și companii)		(8 970 602)	(4 332 625)
Plata salariului și taxelor de salariu		(3 056 131)	(2 395 280)
Plata impozitului pe venit		(96 142)	(533 865)
Alte încasări ale mijloacelor bănești		53 964	991 782
Alte plăți ale mijloacelor bănești (din asigurări și reasigurări)		(2 041 236)	(7 455 537)
Numerar net din activități de exploatare		877 572	2 428 758
Fluxuri de numerar din activități de investiții			
Încasări bănești din activitatea de investiții			
Plăți bănești pentru procurarea activelor pe termen lung		(487 390)	(21 839)
Retragerea depozitelor bancare		2 350 653	911 158
Constituirea depozitelor bancare		(986 353)	(1 248 835)
Alte încasări (plăți) ale mijloacelor bănești			
Numerar net folosit în activități de investiții		876 910	(359 516)
Fluxuri de numerar din activități de finanțare			
Dobânzi încasate		78 516	38 538
Plăți bănești privind creditele și împrumuturile		(1 687 197)	
Încasări bănești din emisiunile de acțiuni proprii			
Alte încasări (plăți) ale mijloacelor bănești			
Numerar net din (folosit în) activități de finanțare		(1 608 681)	38 538
(Scădere) / creștere netă a numerarului		145 801	2 107 780
(Pierderi)/câștiguri din cursul de schimb aferente numerarului		58 830	(31 364)
Numerar și echivalente de numerar la începutul anului		1 637 152	1 860 706
Numerar și echivalente de numerar la sfârșitul anului	6	1 841 783	3 937 122

Mariana LUCA,
Contabil șef interimar

Cuprinsul notelor informative la situațiile financiare

Cuprinsul notelor Informative la situațiile financiare	6
1. Informații generale	7
2. Declarația de conformitate cu SIRF	7
3. Rezumat privind politicile contabile	7
3.1. Prezentarea situațiilor financiare	7
3.2. Conversia la moneda străină	8
3.3. Numerar și echivalent de numerar	8
3.4. Clasificarea produsului	8
3.5. Imobilizări corporale	8
3.6. Imobilizări necorporale	9
3.7. Proprietăți investiționale	10
3.8. Deprecierea activelor nefinanciare	10
3.9. Active financiare	10
3.10. Derecunoașterea activelor financiare	12
3.11. Reasigurare	12
3.12. Creanțe și datorii de asigurare	12
3.13. Impozitul pe profit curent și amânat	13
3.14. Capitalul social	13
3.15. Beneficiile angajaților	13
3.16. Datorii comerciale și alte datorii	14
3.17. Rezerve de asigurări	14
3.18. Provizioane	15
3.19. Recunoașterea veniturilor	15
3.20. Comisioanele datorate pentru activitatea de asigurare	15
3.21. Despăgubiri și cheltuieli privind despăgubirile	15
3.22. Contracte de leasing	16
3.23. Venit din dobândă	16
3.24. Costul de finanțare	16
4. Estimări și raționamente contabile esențiale	16
4.1. Datoria finală decurgând din cererile de despăgubire depuse în baza contractelor de asigurare	16
4.2. Creanțe și datorii privind impozitul amânat	16
4.3. Depreciere	17
5. Standarde, amendamente și interpretări ale standardelor existente care nu sunt încă în vigoare și care nu au fost încă adoptate de către Companie	17
6. Numerar și echivalente de numerar	17
7. Depozite bancare la termen	17
8. Creanțe din asigurări	17
9. Active de reasigurare	18
10. Stocuri	18
11. Imobilizări necorporale	18
12. Imobilizări corporale	19
13. Proprietate investițională	19
14. Alte creanțe	20
15. Capital social emis	20
16. Gestionarea riscurilor	20
16.1. Riscul de asigurare	21
16.2. Riscul operațional	25
16.3. Riscul reputațional	25
16.4. Riscul financiar	25

3.2. Conversia la moneda străină

Moneda funcțională și de prezentare

Conducerea Companiei consideră leul moldovenesc ca moneda funcțională. Conform celor specificate de IAS 21 „Efectele variației cursurilor de schimb valutar” situațiile financiare sunt pregătite și prezentate în lei moldovenești („MDL”), care este moneda funcțională și de prezentare a Companiei, rotunjit la cea mai apropiată unitate.

Tranzacții și solduri

Tranzacțiile în valută sunt convertite în moneda funcțională folosind cursul de schimb oficial în vigoare la data tranzacției. Activele și pasivele monetare denominate în valută la data raportării sunt reconvertite în monedă funcțională la cursul de schimb oficial publicat de Banca Națională a Moldovei din ziua întocmirii situațiilor poziției financiare.

Activele și pasivele nemonetare denominate în valută evaluate la valoarea justă sunt convertite în monedă funcțională folosind cursul de schimb de la data la care s-a stabilit valoarea justă. Diferențele de schimb valutar care apar din reconversie se recunosc în profit sau pierdere, exceptând diferențele care apar din reconversia activului financiar disponibil pentru vânzare incluse în capital.

Cursurile de schimb de referință sunt următoarele:

	2019		2018	
	USD	EUR	USD	EUR
medie pentru perioadă	17,5420	19,8134	16,7005	20,2280
30 iunie	18,1452	20,6484	16,8430	19,5261

3.3. Numerar și echivalent de numerar

Numerarul și echivalentul de numerar includ numerar la bancă, în casă și depozite bancare pe termen scurt. În vederea elaborării situației fluxurilor de trezorerie, numerarul este constituit din lichidități și conturi curente la bancă, minus overdrafturi existente.

3.4. Clasificarea produsului

Contractele de asigurare sunt considerate acele contracte unde Compania (asiguratorul) acceptă un risc de asigurare semnificativ de la cealaltă parte (deținătorul poliței de asigurare) fiind de acord să compenseze deținătorul poliței în situația în care un eveniment viitor incert specificat (evenimentul asigurat) are un efect nefavorabil asupra deținătorului poliței de asigurare. Compania va stabili dacă se expune unui risc de asigurare semnificativ, comparând plățile efectuate cu plățile de efectuat în cazul în care evenimentul asigurat nu a avut loc.

Odată ce un contract / poliță a fost clasificat drept contract de asigurare, rămâne un contract de asigurare pentru tot restul perioadei, chiar dacă riscul de asigurare se reduce semnificativ pe durata perioadei, cu excepția cazului în care toate drepturile și obligațiile sunt stinse sau expiră.

3.5. Imobilizări corporale

După recunoaștere ca activ, imobilizările corporale sunt contabilizate în felul următor:

Clădiri și terenuri - la valoarea reevaluată, aceasta fiind valoarea sa justă la data reevaluării minus orice amortizare acumulată ulterior și orice pierderi acumulate din depreciere. Reevaluările se fac cu suficientă regularitate pentru a se asigura că valoarea contabilă nu se deosebește semnificativ de ceea ce s-ar fi determinat prin utilizarea valorii juste la finalul perioadei de raportare.

Alte categorii de imobilizări – la cost minus amortizarea cumulată.

Valoarea justă a terenurilor și clădirilor este determinată în general pe baza probelor de pe piață.

Dacă valoarea contabilă a unui activ este majorată ca rezultat al reevaluării, atunci creșterea trebuie recunoscută în alte elemente ale rezultatului global și cumulată în capitalurile proprii, cu titlu de surplus din reevaluare. Cu toate acestea, majorarea se reflectă în profit sau pierdere în măsura în care aceasta compensează o reducere din reevaluarea aceluiasi activ, recunoscută anterior în profit sau pierdere.

Dacă valoarea contabilă a unui activ este diminuată ca urmare a unei reevaluări, această diminuare se reflectă în profit sau pierdere. Cu toate acestea, reducerea trebuie recunoscută în alte elemente ale rezultatului global în măsura în care surplusul din reevaluare prezintă un sold creditor pentru acel activ. Reducerea recunoscută în alte elemente ale rezultatului global micșorează suma cumulată în capitalurile proprii cu titlu de surplus din reevaluare.

Amortizarea este prevăzută pe baza unei metode de amortizare lineară pe parcursul duratei de utilizare:

	durata de utilizare
Construcții	30-45 ani
Echipament	2-5 ani
Mijloace de transport	7-8 ani
Alte mijloace fixe	2-10 ani

Valoarea reziduală a imobilizărilor corporale, durata de utilizare și metoda de amortizare utilizată sunt revizuite și ajustate, dacă este cazul, la finele fiecărui an financiar și ajustate corespunzător, dacă este cazul.

Revizuirile din depreciere sunt examinate când există factori care indică posibilitatea nerecuperării valorii contabile. Pierderile cu privire la depreciere se regăsesc în contul de profit și pierdere ca și cheltuleli.

Un element de imobilizări corporale este derecunoscut în momentul cedării sau atunci când nu se mai așteaptă beneficii economice viitoare din utilizarea sau cedarea sa. Orice câștig sau pierdere care rezultă din derecunoașterea unei imobilizări corporale (calculată ca diferență dintre încasările nete din cedare și valoarea contabilă a activului) este inclusă în contul de profit și pierdere în anul în care activul financiar este derecunoscut.

3.6. Imobilizări necorporale

Activele nemateriale dobândite separat se recunosc la cost în momentul recunoașterii inițiale. După recunoașterea inițială, activele nemateriale sunt contabilizate la costul lor minus orice amortizare și pierderi din depreciere cumulate.

Imobilizările necorporale cu durată de viață determinată sunt amortizate pe o durată de viață economică utilă și supuse unui test de depreciere oricând există indicii conform cărora

imobilizarea corporală ar putea fi depreciată. Perioada și metoda de amortizare pentru un activ intangibil cu durată de viață utilă determinată sunt revizuite cel puțin la finele fiecărui an financiar. Modificările privind durata de viață utilă preconizată a activului sau ritmul preconizat de consumare a beneficiilor economice viitoare încorporate în activ sunt contabilizate prin modificarea perioadei sau metodei de amortizare, dacă este cazul, și considerate drept modificări în estimările contabile. Cheltuielile de amortizare privind activele intangibile cu durată de viață determinată se recunosc în situația veniturilor și a cheltuielilor la categoria de cheltuieli corespunzătoare de imobilizări necorporale.

Câștigurile sau pierderile care rezultă din derecunoașterea unei imobilizări necorporale se evaluează ca diferență dintre încasările nete din cedare și valoarea contabilă a activului.

3.7. Proprietăți investiționale

Proprietățile investiționale includ terenuri și imobile deținute pentru o utilizare viitoare încă nedeterminată. Compania a ales modelul valorii juste pentru recunoașterea acestor active. Astfel, valoarea justă a proprietății investiționale trebuie să reflecte condițiile de piață la finalul perioadei de raportare.

Câștigul sau pierderea generată de o modificare a valorii juste a proprietății investiționale este recunoscută în profitul sau pierderea perioadei în care apare.

3.8. Deprecierea activelor nefinanciare

La fiecare dată de raportare, Compania verifică dacă există indicii ale deprecierei activelor. Dacă există un astfel de indiciu, sau în situația în care se impune testarea valorii contabile a unei imobilizări nefinanciare, Compania estimează valoarea recuperabilă a activului. Valoarea recuperabilă a unui activ este cea mai mare valoare dintre valoarea justă a unui activ sau a unei unități generatoare de numerar (UGN) minus costurile de vânzare și valoarea sa de utilizare.

Pierderile din depreciere privind operațiunile continue sunt recunoscute în contul de profit sau pierderi din acele categorii de cheltuieli corespunzătoare cu funcția activului depreciat.

Evaluarea se face la fiecare dată de raportare în cazul în care există factori care să indice că pierderile din depreciere anterior recunoscute nu mai există sau au fost reduse. În cazul în care există un astfel de indicator, Compania evaluează valoarea recuperabilă a activului nefinanciar sau a unității generatoare de numerar. Pierderea din depreciere recunoscută anterior este reluată numai în cazul în care s-a produs o modificare a estimărilor utilizate pentru a determina valoarea recuperabilă de la recunoașterea ultimei pierderi din depreciere.

3.9. Active financiare

Activele financiare sunt recunoscute inițial la valoarea justă, în cazul investițiilor care nu sunt la valoarea justă prin profit sau pierdere, plus costurile tranzacției care pot fi atribuite direct achiziției.

Clasificarea depinde de scopul pentru care investițiile au fost achiziționate. Activele financiare sunt clasificate la valoarea justă prin profit sau pierdere dacă strategia documentată de investiție a Companiei este aceea de a gestiona investițiile financiare pe baza unei valori juste, prin aceeași modalitate prin care sunt gestionate datoriile financiare.

Activele financiare ale Companiei includ depozite la băncile comerciale locale, creanțe comerciale și alte creanțe, credite, instrumente financiare necotate și investiții în valori mobiliare de stat din Moldova.

Evaluările ulterioare

În scopul evaluării ulterioare, activele și datoriile financiare sunt clasificate în următoarele categorii:

- a. active și datorii financiare evaluate la costul amortizat;
- b. active și datorii financiare evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global;
- c. active și datorii financiare evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere („VJPP”),

Clasificarea în categoriile de mai sus se efectuează pe baza celor două modele de mai jos:

- i) modelul de afaceri al Companiei pentru administrarea activelor financiare;
- ii) caracteristicile fluxului de trezorerie contractual al activului financiar

Activele și datoriile financiare se evaluează la costul amortizat doar dacă ambele condiții de mai jos sunt îndeplinite:

- activele/datoriile financiare sunt deținute în cadrul unui model de afaceri al cărui obiectiv este de a deține activele/datoriile financiare pentru a colecta/plăti fluxurile de numerar contractuale, și
- termenii contractuali ai activului/datoriei financiare generează, la anumite date, fluxuri de numerar care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.

Activele financiare se evaluează la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global, dacă sunt îndeplinite ambele condiții:

- activele/datoriile financiare sunt deținute în cadrul unui model de afaceri al cărui obiectiv este îndeplinit atât prin colectarea fluxurilor de numerar cât și vânzarea activelor financiare și
- termenii contractuali ai activului/datoriei financiare generează, la anumite date, fluxuri de numerar care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.

Activele și datoriile financiare se evaluează la valoarea justă prin profit sau pierdere dacă nu corespund condițiilor indicate în p. a) și b) doar în cazul activelor financiare.

Clasificarea activelor financiare se efectuează la recunoașterea inițială. Reclasificarea ulterioară se interzice ca regula, cu excepția cazurilor modificării de către Companie a business-modelului, apariția acestora se stabilește de către conducerea Companiei ca rezultat al schimbărilor externe și interne și este „clară” pentru părțile externe. Dacă business-modelul a fost schimbat atunci toate activele financiare se reclasifică din prima zi a

perioadei ulterioare celei de gestiune, în mod prospectiv de la data reclasificării. Nu se vor retrata câștigurile sau pierderile sau dobânzile recunoscute anterior. Datele comparative nu se recalculează.

3.10. Derecunoașterea activelor financiare

Un activ financiar (sau, dacă este cazul, o parte dintr-un grup de active financiare similare) este derecunoscut în următoarele situații:

- Când au expirat drepturile de a primi fluxuri de numerar din active; sau
- Când Compania își rezervă dreptul de a primi fluxuri de numerar din active sau când își asumă obligația contractuală de a plăti integral contravaloarea fluxurilor de numerar primite fără întârziere de plată către terțe părți în temeiul unui acord 'de trecere'; și:
- Când Compania a transferat majoritatea riscurilor și beneficiilor aferente activului financiar; sau
- Când Compania nu a transferat și nici nu a păstrat majoritatea riscurilor și beneficiilor aferente activului, dar a păstrat controlul asupra activului transferat.

3.11. Reasigurare

Compania cedează anumite riscuri de asigurare pe parcursul normal al activității pentru tranzacțiile sale. Activele de reasigurare reprezintă soldurile care revin societăților de reasigurare. Sumele recuperabile de la reasiguratorii sunt estimate printr-o modalitate care să corespundă cu provizioanele pentru daunele datorate sau creanțele stabilite asociate cu polițele asiguratorilor și sunt în conformitate cu contractul de reasigurare aferent.

La fiecare dată de raportare sau mai frecvent, activele de reasigurare sunt revizuite pentru depreciere, atunci când există factori care indică deprecierea în cursul exercițiului financiar. Deprecierea apare atunci când există o probă obiectivă ca rezultat al unui eveniment care s-a petrecut după recunoașterea inițială a activului de reasigurare, și anume că este posibil ca Compania să nu primească toate sumele care îi sunt datorate conform termenilor contractuali și acel eveniment are un impact care poate fi evaluat în mod fiabil asupra sumelor pe care Compania le va primi de la reasigurator. Pierderea din depreciere este înregistrată în contul de profit sau pierdere.

Activele de reasigurare sunt derecunoscute atunci când drepturile contractuale sunt stinse sau expiră sau când contractul este transferat unei terțe părți.

3.12. Creanțe și datorii de asigurare

Creanțele de asigurare sunt recunoscute la cel mai devreme dintre data scadenței primei și data începutului perioadei de acoperire, și sunt evaluate la valoarea justă a contraprestației primite sau de primit. Acestea includ sume datorate și creanțe de la agenți, brokeri și titularii de contracte de asigurare. Valoarea contabilă a creanțelor de asigurare este revizuită pentru depreciere de fiecare dată când evenimente sau schimbări de împrejurare indică posibilitatea nerecuperării valorii contabile, cu pierderea din depreciere înregistrată în contul de profit sau pierderi.

Creanțele de asigurare sunt derecunoscute când criteriile de derecunoaștere privind activele financiare au fost întrunite.

3.13. Impozitul pe profit curent și amânat

Cheltuielile privind impozitul pe profit includ impozitul pe profit curent și amânat. Impozitul este recunoscut în contul de profit sau pierdere, exceptând situația în care se referă la elementele recunoscute în alte venituri globale sau direct în capitalurile proprii. Impozitul pe profit curent se calculează pe baza legislației fiscale adoptate în mod concret la sfârșitul perioadei de raportare.

Impozitul pe profit amânat este recunoscut, folosind metoda de răspundere, privind diferențele temporare care apar între baza fiscală a activelor și pasivelor și valoarea lor contabilă din situațiile financiar. Impozitul pe profit amânat se stabilește folosind ratele fiscale (și legislația) care au fost adoptate în mod concret la sfârșitul perioadei de raportare și care se așteaptă a fi aplicate atunci când activul respectiv este realizat sau datoria este decontată.

Activele privind impozitul pe profit amânat sunt recunoscut în măsura în care există probabilitatea să existe profituri impozabile față de care să poată fi utilizate diferențele temporare.

Activele și datoriile privind impozitul pe profit amânat se notează când există un drept legal de a compensa activele privind impozitul curent cu datoriile privind impozitul curent și când creanțele și datoriile privind impozitul amânat sunt aferente impozitelor pe profit percepute de aceeași autoritate fiscală privind fie entitatea impozabilă fie entități impozabile diferite care intenționează să deconteze soldurile pe baza unei sume nete.

Efectele fiscale privind reportarea pierderilor sau creditelor fiscale neutilizate sunt recunoscute ca active când există probabilitatea să existe profituri impozabile față de care să poată fi utilizate respectivele pierderi.

Cota impozitului pe profit pentru anul 2019 este de 12%, pentru anul 2018 – 12%.

3.14. Capitalul social

Acțiuni ordinare

Acțiunile ordinare sunt clasificate drept capitaluri proprii. Costurile incrementale direct atribuibile emiterii de acțiuni ordinare sunt recunoscute drept deducere din capitalurile proprii, net de orice efecte fiscale.

Dividende

Dividendele privind acțiunile ordinare sunt recunoscute ca datorii în perioada în care acestea sunt declarate.

3.15. Beneficiile angajaților

Beneficii privind serviciile pe termen scurt

Beneficiile angajaților pe termen scurt includ salariile, premiile, concediul anual plătit și contribuțiile de asigurări sociale și medicale. Beneficiile angajaților pe termen scurt sunt evaluate pe o bază neactualizată și sunt recunoscute drept cheltuieli în momentul în care sunt suportate.

Planuri de contribuții determinate

Planul de contribuții determinate reprezintă planul de beneficii post-angajare în baza cărora o entitate plătește contribuții fixe către o entitate separată și nu va avea nici o obligație

3.22. Contracte de leasing

Compania califică toate contractele sale de închiriere drept chirie întrucât nu duce la preluarea tuturor riscurilor și beneficiilor care însoțesc proprietatea. Plățile pentru chirie sunt recunoscute drept cheltuieli alocate în mod proporțional pe tot parcursul termenului de închiriere.

3.23. Venit din dobândă

Venitul din dobândă se recunoaște la momentul calculării dobânzii utilizând rata efectivă a dobânzii.

3.24. Costul de finanțare

Dobânda plătită este recunoscută în contul de profit și pierdere la momentul sporirii și se calculează folosind metoda ratei efective a dobânzii. Dobânda sporită este inclusă în valoarea contabilă a datoriei financiare ca parte componentă.

4. Estimări și raționamente contabile esențiale

Întocmirea situațiilor financiare în conformitate cu standardele SIRF impune managementului să facă estimări și ipoteze care afectează sumele și soldurile raportate în situațiile financiare și notele care le însoțesc. Aceste estimări se bazează pe informații disponibile la data întocmirii situațiilor financiare. Prin urmare, rezultatele reale pot fi diferite de estimări.

Compania face estimări și ipoteze care afectează valorile contabile ale activelor și datoriilor în cadrul următorului exercițiu financiar. Estimările și evaluările se realizează în mod continuu pe baza experienței istorice și a altor factori, inclusiv așteptări cu privire la evenimente viitoare considerate rezonabile în circumstanțele date.

4.1. Datoria finală decurgând din cererile de despăgubire depuse în baza contractelor de asigurare

În ceea ce privește contractele de asigurare generală, estimările trebuie făcute atât pentru costul final estimat al cererilor privind daune declarate și raportare cât și pentru costul final estimat privind daunele neraportate dar întâmplare la data de raportare. Poate fi vorba de o perioadă semnificativă de timp înainte de stabilirea cu certitudine a costului final al daunelor.

Costul final al creanțelor restante este estimat folosind diferite tehnici actuariale de proiectare a daunelor, precum metoda "Chain Ladder".

Evaluările, estimările și ipotezele sunt utilizate pentru o evaluare pe cât este posibil de corectă a prevederilor privind provizionul pentru primele neîncasate.

4.2. Creanțe și datorii privind impozitul amânat

Există incertitudini cu privire la interpretarea reglementărilor fiscale complexe și la suma veniturilor impozabile viitoare. Dată fiind natura de lungă durată și complexitatea acordurilor contractuale existente, diferențele care apar între rezultatele efective și ipotezele făcute sau viitoare modificări privind astfel de ipoteze, ar putea necesita modificări ulterioare privind impozitarea veniturilor și cheltuielilor deja înregistrate.

Creanțele privind impozitul amânat sunt recunoscute pentru toate pierderile fiscale neutilizate în limita probabilității că va exista profit impozabil față de care pot fi utilizate pierderile. Se impune estimarea semnificativă a managementului pentru a determina valoarea creanțelor care pot fi recunoscute privind impozitul amânat, pe baza temporizării probabile și nivelului privind profiturile fiscale viitoare precum și strategii viitoare de planificare fiscală.

4.3. Depreciere

O pierdere din deprecieri este recunoscută la valoarea cu care valoarea contabilă a activului depășește valoarea recuperabilă. Pentru stabilirea valorii recuperabile, managementul estimează fluxurile viitoare de numerar și stabilește o rată adecvată a dobânzii pentru a calcula valoarea actuală a acestor fluxuri de numerar. În procesul de evaluare a fluxurilor de numerar viitoare, managementul face estimări cu privire la rezultatele operaționale viitoare. Aceste ipoteze se referă la evenimente și circumstanțe viitoare. Rezultatele reale pot varia și pot modifica semnificativ activele Companiei în cadrul exercițiului financiar următor.

5. Standarde, amendamente și interpretări ale standardelor existente care nu sunt încă în vigoare și care nu au fost încă adoptate de către Companie

La data autorizării prezentelor situațiilor financiare, anumite standarde noi, amendamente și interpretări la standardele existente au fost publicate dar nu sunt încă în vigoare și nu au fost încă adoptate de către Companie.

6. Numerar și echivalente de numerar

	30.06.2019	2018
Numerar	106,720	178 371
Conturi de decontare în MDL	1 432 517	734 636
Conturi de decontare în valută străină	302 546	724 145
	1 841 783	1 637 152

7. Depozite bancare la termen

	30.06.2019	2018
BC Eximbank SA	2 497 986	2 442 849
BC Moldindconbank SA	0	1 000 000
BC Victoriabank SA	1 050 000	1 392 854
	3 547 986	4 835 703

La 30 iunie 2019 Compania deține depozite în MDL și Dolari SUA cu rata maximă a dobânzii de 4,5% pentru depozite în MDL și 1,5% în Dolari SUA. Scadența acestor depozite este prezentată în tabelul de mai jos.

de la 3 luni până la 1 an	2 047 986
mai mari de 1 an	1 500 000
Total	3 547 986

8. Creanțe din asigurări

	30.06.2019	2018
Datorate de titularii contractelor de asigurare	16 433 348	14 921 550
Minus provizionul pentru deprecierea creanțelor de la titularii contractelor	(519 412)	(519 412)
Datorate de intermediari în asigurări	1 391 622	2 133 168
Minus provizionul pentru deprecierea creanțelor de la titularii contractelor de asigurare	(294 660)	(294 660)
Datorate de reasuratori	130 094	110 797
Creanțe privind regresele	1 935 387	1 950 616
	19 076 379	18 302 059

9. Active de reasigurare

	30.06.2019	2018
Cota reasuratorului în RPN	3 355 089	2 479 321
Cota reasuratorului în RDN	24 329	330 621
Cota reasuratorului în RRN	-	-
Cota reasuratorului în RDDN	23 999	228 639
	3 403 417	3 038 581

10. Stocuri

Stocuri	30.06.2019	2018
Obiecte de mică valoare și scurtă durată	7 785	3 770
Combustibil	-	423
Piese de schimb	3 998	3 168
	11 783	7 361

11. Imobilizări necorporale

	Programe informatic	Licențe	Alte	Total
30.06.2019				
La 1 ianuarie 2019	121 214	10 000	-	131 214
Achiziții				
leșiri				
La 30 iunie 2019	121 214	10 000	-	131 214
Amortizarea acumulată				
La 1 ianuarie 2019	(105 696)	(10 000)	-	(115 696)
Amortizarea anuală	(5 995)			(5 995)
leșiri				
La 30 iunie 2019	(111 691)	(10 000)	-	(121 691)
Valoarea netă de bilanț				
La 30 iunie 2019	9 523	-	-	9 523
La 31 decembrie 2018	15 518	-	-	15 518
2018				
La 1 ianuarie 2018	112 895	10 000	-	122 895
Achiziții	8 319			8 319
leșiri				
La 31 decembrie 2018	121 214	10 000	-	131 214

Amortizarea acumulată

La 1 ianuarie 2018	(85 514)	(10 000)	-	(95 514)
Amortizarea anuală	(20 182)			(20 182)
leșiri				

La 31 decembrie 2018	(105 696)	(10 000)	-	(115 696)
----------------------	-----------	----------	---	-----------

Valoarea netă de bilanț

La 31 decembrie 2018	15 518	-	-	15 518
La 31 decembrie 2017	27 381	-	-	27 381

12. Imobilizări corporale

	Clădiri	Mijloace de transport	Alte	În curs de execuție	Total
--	---------	-----------------------	------	---------------------	-------

30.06.2019

La 1 ianuarie 2019	-	389 713	681 222	-	1 070 935
Achiziții	-	535 640	16 800	72 689	625 129
leșiri	-	(144 276)			(144 276)
Reevaluare	-				
La 30 iunie 2019	-	781 077	698 022	72 689	1 551 788

Amortizarea acumulată

La 1 ianuarie 2019	-	(276 615)	(523 532)	-	(800 147)
Amortizarea anuală	-	(20 728)	(38 075)		(58 803)
leșiri	-	140 883			140 883
La 30 iunie 2019	-	156 460	561 607	-	718 067

Valoarea netă de bilanț

La 30 iunie 2019	-	624 617	136 415	72 689	833 721
La 31 decembrie 2018	-	113 098	157 690	-	270 788

2018

La 1 ianuarie 2018	-	389 713	569 160	-	958 873
Achiziții	-		114 496		114 496
leșiri	-		(2 434)		(2 434)
Reevaluare	-				
La 31 decembrie 2018	-	389 713	681 222	-	1 070 935

Amortizarea acumulată

La 1 ianuarie 2018	-	(241 851)	(438 536)	-	(680 387)
Amortizarea anuală	-	(34 764)	(87 430)		(122 194)
leșiri	-		2 434		2 434
La 31 decembrie 2018	-	(276 615)	(523 532)	-	(800 147)

Valoarea netă de bilanț

La 31 decembrie 2018	-	113 098	157 690	-	270 788
La 31 decembrie 2017	-	147 862	130 624	-	278 486

13. Proprietate investițională

Mișcări în proprietatea investițională:

	30.06.2019	2018
La 1 ianuarie	32 379 600	32 379 600
Achiziții		-
Transferuri		-
Venit(cheltuiala) din modificarea valorii juste	(3 121 200)	-
La 31 decembrie	29 258 400	32 379 600

Compania a efectuat la data de 23.04.2019 evaluarea proprietății investiționale în baza IFRS 13 prin intermediul Agenției de evaluare “INTER-CB”.

14. Alte creanțe

	30.06.2019	2018
Avansuri acordate	2 307 080	2 248 826
intermediarilor în asigurări pentru comision	-	3 742
locatorului pentru locațiunea punctelor de vânzare teritoriale	137 529	137 529
pentru servicii juridice	91 402	70 402
pentru arenda încăperii	1 053 899	1 550 505
stațiilor de reparație	273 541	202 624
garanții pentru bună execuție pentru participare la licitații	48 580	-
Creanțe ale părților afiliate	8 128 171	8 076 824
Creanțe comerciale	-	-
Creanțe față de personal	143 773	117 880
Creanțe față de buget	211 887	126 839
Creanțe privind dobânzile la depozite	1 776 354	1 459 061
Alte creanțe pe termen scurt	9 040 016	7 352 319
	21 607 281	19 381 749
Provizion pentru alte creanțe	(182 261)	(182 261)
Alte creanțe, net	21 425 020	19 199 488

15. Capital social emis

La 30 iunie 2019 și 31 decembrie 2018 structura acționariatului este precum urmează (% în capital social):

	30.06.2019	2018
„ASCOM Grup” S.A.	100%	100%

16. Gestionarea riscurilor

Competența centrală a managementului Companiei este aceea de a administra profesionist riscurile. Principala activitate a Companiei constă în preluarea riscurilor clienților săi prin diverse produse și pachete de asigurare pe care le oferă. Activitatea de asigurare înseamnă asumarea deliberată a riscurilor și administrarea profitabilă, dar în același timp, cu prudență a acestora. Una dintre principalele responsabilități ale managementului riscurilor este de a asigura că obligațiile asumate de Companie prin polițele de asigurare și alte contracte să poată fi onorate la orice moment. Pe lângă riscul de subscriere inerent într-o companie de asigurări, datorită obiectului activității acesteia, Compania este expusă și la alte tipuri de riscuri generate de activitățile pe care Compania trebuie să le întreprindă pentru a-și putea

onora obligațiile către clienții și mandatarii săi. Procesul de management al riscurilor presupune identificarea, analiza, evaluarea, raportarea, controlul și monitorizarea tuturor acestor riscuri. Măsurile folosite pentru managementul adecvat al riscurilor sunt prevenirea, evitarea, reducerea, diversificarea, transferul și/sau acceptarea riscurilor și oportunităților. Compania este responsabilă de administrarea propriilor riscuri respectând legislația în vigoare.

Strategia de management al riscurilor are ca scop limitarea potențialelor efecte negative ale producerii riscurilor prin diverse metode de prevenire, control, diminuare sau transfer. Aceste metode includ: conceperea adecvată a produselor de asigurare, tarifarea și subscrierea polițelor de asigurare, selectarea investițiilor necesare pentru acoperirea obligațiilor, estimarea mărimii și volatilității activelor și obligațiilor, determinarea necesarului de capital pentru susținerea capacității de subscriere, evaluarea și managementul daunelor, analiza periodică a situației financiare și a indicatorilor de solvabilitate, profitabilitate, lichiditate pentru a putea avea o privire de ansamblu și perspectivă asupra Companiei.

Cerințe legislative

În conformitate cu legislația Republicii Moldova, companiile de asigurări urmează să se conformeze unor regulamente privind capitalul statutar, indicele solvabilității și coeficientul lichidității care sunt prezentate în continuare.

Capitalul statutar

În 2019, capitalul statutar al unei companii de asigurări ce practică asigurarea generală trebuie să fie nu mai puțin de 15 000 000 lei. La 30 iunie 2019 capitalul statutar al Companiei constituia 19 800 000 lei (2018: 19 800 000 lei).

Indicele de solvabilitate și lichiditate

În conformitate cu Legea nr.407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări și actele normative ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare, Compania trebuie să dețină pe durata activității sale în orice moment o marjă de solvabilitate disponibilă corespunzătoare activității desfășurate. Indicele solvabilității trebuie să fie cel puțin 100%. Indicele de solvabilitate al Companiei la 30 iunie 2019 a constituit 101,5% (2018: 117,84%). De asemenea asigurătorul este obligat să mențină în permanență un coeficient de lichiditate de cel puțin 1,0. La 30 iunie 2019 coeficientul de lichiditate al Companiei era de 1,22 (2018: 1,99).

Plasarea rezervelor

În conformitate cu Regulile de plasare a fondurilor și rezervelor de asigurare, Compania urmează să respecte corelația normativă a plasamentelor pentru fiecare tip de investiție față de suma totală a rezervelor.

În aceste condiții, prin prisma prevederilor pct.17¹ și 17² din Regulamentul privind marjele de solvabilitate și coeficientul de lichiditate ale asigurătorilor (reasigurătorilor), aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.2/1 din 21 ianuarie 2011, deficitul de active în fondul asiguraților, la situația din 30 iunie 2019, constituie: 7,6 mil. lei. La 31 decembrie 2018 Compania a înregistrat un deficit în fondul asiguraților de 5,6 mil. lei.

16.1. Riscul de asigurare

Riscul generat de un contract de asigurare reprezintă posibilitatea ca evenimentul asigurat să se întâmple și trebuie cuantificat prin prisma incertitudinii în ceea ce privește cererea de despăgubire estimată. La nivel general, pentru un portofoliu de contracte de asigurare riscul companiei de asigurare este acela ca despăgubirile pe care trebuie să le plătească să depășească valoarea obligațiilor asumate estimate actuarial.

Riscul de subscriere reprezintă riscul provenit din expunerea la pierderi financiare legate de selecția și aprobarea riscurilor care urmează să fie asigurate. Riscul de subscriere este analizat prin prisma subcategoriilor acestuia: riscul procesului de subscriere; riscul de tarificare; riscul de daune; riscul de mediu economic; riscul reținerii/retenției nete; riscul de concentrare (produse/regiuni/clienti); riscul de prime și rezerve.

Politica și strategia privind riscul de subscriere au la bază următoarele elemente: politica și strategia generală de subscriere corelată cu strategia de afaceri a companiei; strategie de reasigurare adecvată – corelată cu strategia de subscriere; proceduri operaționale pentru activitatea de reasigurare; program de reasigurare; strategie generală de dezvoltare a produselor și a lansării produselor noi cu proceduri clare pentru subscriere și managementul daunelor; proceduri pentru inspecții de risc; politica de comisionare; proceduri adecvate pentru identificarea și evaluarea riscurilor și costurilor asociate produselor vândute pentru fiecare clasă de asigurări; conformitatea cu cerințele legale pentru subscriere și managementul daunelor; reguli bine definite pentru selectarea clienților și protecția acestora; politici/proceduri de anulare a polițelor; strategie privind structura portofoliului de asigurări; metode actuariale de tarificare; proceduri/metodologii actuariale de estimare a rezervelor în conformitate cu cerințele legale.

Desigur, riscul de subscriere poate apărea simultan din mai multe surse: riscurile acoperite de produsele de asigurare vândute, concentrarea pe produse, concentrarea pe regiuni, concentrarea pe clienți, tarifierea produselor de asigurare frecvența și severitatea daunelor, managementul daunelor, insuficiența rezervelor, comisionarea, costuri de achiziții, costuri de administrare, comportamentul asiguraților, moneda de subscriere, volatilitatea ratelor de schimb, inflația, elementele externe.

În vederea unui management adecvat al riscului de subscriere precum și al managementului portofoliului de asigurări, Compania depune eforturi pentru a estima daunele viitoare – relativ la frecvența și severitatea lor. Pe de altă parte este imposibil de estimat momentul exact al apariției unei daune individuale sau mărimea acesteia. Din acest motiv analiza se face la nivel de portofoliu presupunând aceleași tipuri de riscuri care pot apărea și că fiecare daună reprezintă un eveniment separat.

Compania folosește metode și modele statistice pentru estimarea daunelor viitoare pornind de la istoricul existent. Deși modelele probabilistice pot fi aplicate cu acuratețe, vor exista întotdeauna diferențe între predicție și realitate – ceea ce conduce la riscul actuarial. Existența acestui risc este unul din motivele pentru care reasigurarea este esențială și necesară. În plus, un portofoliu diversificat va fi mai puțin afectat de modificările subportofoliilor componente. Compania, prin strategia de subscriere corelată cu strategia de afaceri, are în vedere diversificarea riscurilor asigurate, concentrarea pe clasa de asigurări auto fiind mai degrabă o particularitate a pieței de asigurări din Republica Moldova. Strategia de afaceri a Companiei include creșterea subscrierilor pe liniile non – auto cu preponderență creșterea pe clasa asigurărilor de tip „Property”.

De asemenea, trebuie de ținut cont și de corelarea riscului de subscriere cu celelalte riscuri existente în activitatea Companiei (de piață, de credit, de lichiditate). Un risc de subscriere ridicat poate duce la creșterea riscului de lichiditate (atunci când primele nu sunt colectate integral sau la timp sau când daunele sunt subevaluate în ceea ce privește frecvența acestora și/sau mărimea lor) a riscului de credit (când selecția clienților și a partenerilor este neadecvată).

Cel mai important instrument de management al riscului de subscriere îl constituie reasigurarea. Conform definiției clasice a reasigurării ca instrument de management al riscurilor acesta presupune transferul integral sau parțial al riscurilor pe care Compania le asumă prin subscrierea contractelor de asigurare. La moment, Compania are semnate tratate de reasigurare la nivel de portofolii, în același timp cedează în reasigurare facultativă anumite riscuri individuale.

În cadrul Companiei, stabilirea nivelului de protecție prin reasigurare este parte a strategiei și depinde de factori precum profilul de risc asumat stabilitatea financiară a companiei și desigur particularitățile portofoliului.

Sumele recuperate din reasigurare sunt estimate în concordanță cu rezerva daunelor și este în conformitate cu contractele de reasigurare. Deși Compania deține contracte de reasigurare, aceasta nu o scutește de obligațiile sale directe față de beneficiarii asigurării și astfel existând expunerea la riscul de credit în ceea ce privește reasigurarea în măsura în care reasiguratorul nu-și poate îndeplini obligațiile în conformitate cu contractul de reasigurare.

Cele mai importante linii de asigurare ale portofoliului Companiei sunt RCA, CASCO și asigurări ale proprietății, reprezentând cea mai mare cotă parte din prime și rezerve în 2019.

Asigurările auto.

Ca urmare a monitorizării diversilor indicatori tehnici și estimării rezultatului Companiei pe perioade de timp scurte și medii, tariful a fost crescut pe segmentele pentru care s-a sesizat o performanță scăzută. Pe partea de daune, au fost făcuți pași în vederea îmbunătățirii procesului de soluționare a daunelor, Compania urmărind astfel o eficientizare graduală a activității.

Frecvența și severitatea daunelor

Frecvența și severitatea daunelor pot fi afectate de diverși factori. Cel mai important în cazul Companiei este creșterea numărului și severității cererilor de despăgubire. Trebuie menționat că limita maximă legală pentru despăgubiri aferente vătămărilor corporale (per eveniment) este de 5 milioane lei, iar cea pentru daune materiale de 1 milion lei. Un alt aspect ce trebuie luat în considerare este durata de soluționare a daunelor în instanță, Compania menținând rezerve la un nivel semnificativ. Efectele inflației sau ale altor indicatori macroeconomici trebuie luate de asemenea în considerare, Compania făcând acest lucru prin estimarea prudentă a rezervelor.

Secția regularizare daune și Secția juridică ajustează daunele. Acestea sunt evaluate/verificate individual, iar valorile lor estimate, ajustate conform ultimelor informații asupra evenimentului generator, termenii și condițiile contractului, legislația în vigoare, jurisdicția (în cazul în care există deja un proces în instanță) și orice alți factori determinanți.

Pentru portofoliul auto, cât și pentru celelalte tipuri de asigurare, Compania constituie rezerve atât pentru daunele raportate, dar încă neplătite (RDDN), cât și pentru daunele

apărute dar încă neraportate (RDN). Rezerva de daune avizate se constituie pentru daunele raportate și în curs de lichidare și se calculează pentru fiecare contract de asigurare la care s-a notificat producerea evenimentului asigurat, pornind de la cheltuielile previzibile care vor fi efectuate în viitor pentru lichidarea acestor daune. Rezerva de daune care trebuie constituită va fi obținută prin însumarea valorilor rezervei de daune calculate pentru fiecare contract de asigurări.

Desigur, Compania are obligația plăților de daune apărute ca urmare a producerii evenimentului asigurat pe durata contractului, chiar dacă raportarea acestor daune se face după încheierea contractului. În consecință, această obligație este estimată pentru o perioadă mai lungă de timp, o parte din rezerva constituită fiind aferentă daunelor apărute, dar încă neraportate (RDN).

Elementele care se iau în calcul pentru rezerva de daune sunt valoarea estimată a despăgubirii cuvenite, cheltuielile cu constatarea și evaluarea pagubei aferente serviciilor prestate de terțe persoane și costurile de lichidare a daunelor aferente serviciilor prestate de terțe persoane. Compania ia toate măsurile necesare pentru a se asigura asupra acurateții informației necesare în evaluarea acestei expuneri viitoare de plată. Totuși, ținând cont de cantitatea de incertitudine existentă în procesul de estimare (eroare de model, eroare umană, nerelevanța statistică) a rezervelor, există posibilitatea ca valoarea reală a plăților efectuate să fie diferită de rezerva stabilită pentru obligațiile respective. Numărul și valoarea daunelor generate de polițele RCA sunt în mod particular sensibile la nivelul sumelor stabilite în instanță, practica instanțelor de judecată și modificările legislative legate de acest subiect.

În cazul pretențiilor de despăgubiri, care fac obiectul unei acțiuni în instanță, rezerva de daune se constituie și se menține la nivelul pretențiilor solicitate în instanță, până la pronunțarea hotărârii definitive și irevocabile în limita sumei asigurate sau a limitei legale (cazul polițelor RCA), cu excepția pretențiilor de despăgubiri pentru daune morale ca urmare a vătămărilor corporale sau decesului. În cazul pretențiilor de despăgubiri pentru daune morale ca urmare a vătămărilor corporale sau decesului, rezerva de daune se constituie pe baza jurisprudenței și a metodologiei interne a Companiei. De asemenea, în cazul daunelor refuzate la plată, dacă acestea fac sau devin obiectul unei acțiuni în instanță, se constituie rezerva de daune și se menține până la pronunțarea hotărârii definitive și irevocabile la nivelul pretențiilor solicitate în instanță în limita sumei asigurate/limitei legale pentru daune provenite din polițele RCA completându-se cu valoarea estimată a cheltuielilor totale de judecată.

În general, estimarea rezervei pentru daunele RDN are un grad de incertitudine mai mare decât RDDN. Daunele mari sunt evaluate separat și estimate individual tocmai pentru a putea incorpora efectul lor asupra întregului portofoliu. În ceea ce privește estimarea rezervei pentru daune RDN, Compania aplică metoda Chain-Ladder luând în considerare ca bază de calcul numărul daunelor avizate până la data evaluării acestei rezerve (daune avizate până la data de calcul a rezervei). În urma construirii triunghiului și a aplicării factorilor de întârziere, în raportarea daunelor se dezvoltă triunghiul, obținându-se numărul estimat al daunelor întâmplare (avizate și neavizate) pentru fiecare perioadă de accident. Din acest număr se scade numărul daunelor avizate până la data rezervei, obținându-se numărul estimat al daunelor întâmplare dar neavizate. Metoda se aplică pentru fiecare linie de asigurare, mai puțin cele pentru care testele run-off arată că nu este necesară

constituirea rezervei de daune neavizată. Numărul daunelor întâmplare dar neraportate obținut prin metoda descrisă se multiplică cu dauna medie aferentă fiecărei linii de asigurare. Pentru calculul daunei medii aferente daunelor raportate cu întârziere se folosesc daunele întâmplare până la data raportării, se construiesc triunghiurile atât pe număr, cât și pe valoare și se calculează dauna medie. Pentru a afla dauna medie pentru daunele care nu au fost încă raportate se estimează factorul de dezvoltare după un an întârziere (în această perioadă sunt raportate majoritatea daunelor avizate cu întârziere). Pentru fiecare tip de asigurare se analizează ce factori se comportă identic și se calculează o medie a acestor factori. Dauna medie a anului curent se multiplică cu media factorilor și se obține astfel dauna medie pentru daunele întâmplare dar neraportate.

Riscurile asociate contractelor de asigurare sunt complexe, iar evaluarea lor cantitativă depinde de o serie de variabile, fapt ce complică analiza cantitativă a sensibilităților.

Compania folosește presupuneri care se bazează atât pe date interne, cât și externe la nivel de piață în vederea estimării obligațiilor ce-i revin. Datele interne sunt extrase în principal din sistemele tehnice și se referă la detaliile contractelor de asigurare de la prime până la daunele plătite, informații despre asigurat și orice alt tip de informații disponibile și relevante. Toate aceste informații sunt de asemenea necesare pentru evaluarea diverselor scenarii de dezvoltare a daunelor (mărime și frecvență).

16.2. Riscul operațional

Riscul operațional reprezintă riscul înregistrării sau al nerealizării profiturilor estimate, care este determinat de factori interni (derularea neadecvată a unor activități interne, existența unui personal sau a unor sisteme necorespunzătoare) sau de factori externi (condiții economice, schimbări în legislația asigurărilor).

16.3. Riscul reputațional

Riscul reputațional reprezintă posibilitatea înregistrării de pierderi sau a nerealizării profiturilor estimate ca urmare a deteriorării imaginii Companiei, care conduce la lipsa încrederii publicului în integritatea Companiei. Riscul reputațional poate apărea simultan din mai multe surse: incapacitatea Companiei de a-și îndeplini obligațiile față de clienți; non-conformitatea cu cerințele legale; documentație necorespunzătoare a contractelor de asigurare; schimbări în atitudinea clienților; publicitate negativă din partea mass mediei. Uneori reputația Companiei poate fi afectată nu atât de mult de publicitatea din jurul unui eveniment grav care implică practicile de afaceri ale companiei, ci de modul în care Compania gestionează situația; acțiunile și comportamentul Companiei sau ale personalului acesteia (constituie risc direct); acțiunile și comportamentul părților externe (constituie risc indirect); lipsa încrederii în domeniul asigurărilor.

16.4. Riscul financiar

Compania este expusă unei serii de riscuri financiare la nivelul tuturor activelor sale financiare, al datoriilor financiare, al activelor de reasigurare și al datoriilor asociate contractelor de asigurare. Principalul risc financiar este acela că pe termen lung câștigurile din investiții nu vor fi suficiente pentru a finanța obligațiile care vor decurge din contractele sale de asigurare și din investiții. Cele mai importante componente ale riscului financiar sunt riscul ratei dobânzii, riscul de lichiditate, riscul valutar și riscul de credit.

16.4.1. Riscul de credit

Compania este expusă la riscul de credit; riscul ca un partener să se afle în imposibilitatea de a plăti sumele integrale la scadență. Domeniile cheie în care Compania este expusă la riscul de credit sunt:

- Cota reasiguratorilor din datoriile asociate contractelor de asigurare;
- Sumele datorate de reasiguratorii în legătură cu despăgubirile deja plătite;
- Sumele datorate de titularii contractelor de asigurare;
- Sumele datorate de intermediarii contractelor de asigurare;
- Sumele datorate din împrumuturi și creanțe;
- Sumele datorate din pozițiile de piață monetară și numerar.